

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

VIII. Ad regem, vt bonos diligat consiliarios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO
CHRISTE
886

quæ tanto magis salubris est, quanto minus contemptibilis fuerit: quis tamen audeat Deo dicere, Quare huic homini, qui post primam poenitentiam rursus se laqueis iniquitatis constringit, adhuc iterum parcis? Quis audeat dicere erga istos non agi quod Apostolus ait: *Ignoras quia patientia Dei ad poenitentiam te adducit?* aut istis exceptis esse diffinitum quod scriptum est: *Beati omnes qui confidunt in eum?* aut ad istos non pertinere quod dicitur: *Viriliter agite, & confortetur cor vestrum,* omnes qui speratis in Domino?

VIII.

Tandem ad vos, domine rex dilectissime nobis, sermonem conuertimus, quia & in isto temporali regno vos prosperari cupimus, & post istud regnum ad æternum peruenire desideramus. Sicut quidam nostrum ab illis audiuit qui interfuerunt, Carolus Magnus imperator, qui regnum Francorum nobiliter ampliauit, & per annos quadraginta sex feliciter rexit, & sapientia tam in sanctis scripturis, quam & in legibus ecclesiasticis & humanis, reges Francorum præcessit, nullo vnquam tempore sine tribus de sapientioribus & eminentioribus consiliariis suis esse patiebatur: sed vicissim per successiones, vt eis possibile foret, secum habebat, & ad capitium lecti sui tabulas cum graphio habebat, & quæ siue in die, siue in nocte, de utilitate sanctæ ecclesiæ, & de profectu ac soliditate regni meditabatur, in eisdem tabulis annotabat, & cum eisdem consiliariis, quos secum habebat, inde tractabat: & quando ad placitum suum ve-

Concil. Tom. 24.

SSF

Eccles. 32.

Prov. 1.

Prov. 11.

niebat, omnia subtiliter tractata plenitudini consiliatorum suorum monstrabat, & communi consilio illa ad effectum perducere procurabat. Et si ille, qui sic sapiens & fortis, & amplitudine regni locuples, & multorum regnorum pacificus dominator, agere studebat, (sequens sententias scripturæ dicentis: *Omnia fac per consilium, & post factum non pœnitebis.* & : *Audiens sapiens sapientior erit, & intelligens gubernacula possidebit.* & : *Vbi non est gubernator, populus corruet : salus autem, vbi multa consilia :*) quid vobis sit agendum attendite, qui adhuc in ætate immatura estis, & tantos comparticipes atque æmulos in ista particula regni habetis, vt nomine potius, quam virtute regnetis. Quæsumus cum consilio & auxilio fidelium vestrorum, eligite qui vobiscum per singulos menses de vtroque ordine consilarii maneant, quibus aurem & cordis & corporis libenter accommodetis, quique vos & Deum timere, & sanctam ecclesiam ac rectores eius secundum sacras leges doceant honorare, & regnum ac fideles vestros secundum voluntatem Domini gubernare, & vestram domum, sicut tempore antecessorum vestrorum fuit, quando bene fuit, illam vobis insinuent ordinare, ne vos illuc trahat necessitas, quo ducere non debet voluntas. Quatenus ecclesiæ in isto regno per occasionabiles circadas, & per indebitas consuetudinarias exactiones, quæ tempore Pippini, Caroli, & Hludouici non fuerunt, sed moderno tempore impositæ fuerunt, non affligantur: & regni primores cum debita securitate ac honore erga vos consistere

possint, & ceteri nobiles homines in regno securi-
tatem habeant, ne per diuersa ingenia a suis opibus
quas habere potuerint dispolientur. Quia postquam
radix omnium malorum cupiditas in regno isto
exarsit, vt nullus, aut pene nullus, honorem aut
aliquod bonum sine precio posset acquirere aut te-
nere, aut securitatem habere, pax & consilium &
iustitia, atque iudicium, sicut necesse fuerat, locum
in isto regno non habuerunt. Et satagite, vt istæ
rapinæ ac deprædationes in isto regno cessent, &
miser iste populus, qui iam per plures annos per de-
prædationes diuersas & continuas, & per exactio-
nes ad Northmannos affligitur, aliquod remedium
habeat, & iustitia & iudicium, quæ quasi emor-
tua apud nos sunt, reuiuiscant, & virtutem nobis
Deus reddat contra Paganos, quia vsque modo
iam ante plures annos locum in isto regno defen-
sio non habuit, sed redemptio & tributum non so-
lum pauperes homines, sed & ecclesias quondam
diuites iam euacuatas habent. Et ideo regium no-
men ad tantam contumeliam & ad tantam breui-
tatem deuenit, sicut multis est notum. & istud re-
gnum, quondam nobile atque amplum, in seipsum
diuisum est: at sicut Dominus dicit, *regnū in seipsum* Math. 11.
diuisum desolabitur, id est, de solo, videlicet de ter-
ra, labitur, id est, ac si de glacie lubricatur; ita vt
non sit quod in proximo est, nisi, vt in psalmo di-
citur, conuersi fuerimus; iam Dominus gladium psal. 7.
suum vibrauit, tetendit & parauit illum, & in eo vasa
mortis effecit. Timete sententiam, quam scriptura
dicit quæ non mentitur: *Væ terræ cuius rex iuuenis* Ecc. 10.

est, & cuius principes mane comedunt. Et attendite, quia non detestatur scriptura ætate iuuenem, sed moribus, & vita, atque stultitia, quæ nulla consilii grauitate deprimuntur. Quod alibi sanctæ scripturæ sententiæ monstrant dicendo: *Senectus venerabilis est, non diuturna, neque numero annorum computata. Cani sunt autem sensus hominis, & ætas senectutis vita immaculata.* Hinc est ergo, quod ad

Sap. 4. Moysen Dominus dicit: *Congrega mihi septuaginta viros de senioribus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint.* In quibus non aliud quam senectus mentis requiritur, cum tales iubentur eligi qui senes sciuntur. Si enim senectus in eis corporis quæreretur, a tantis sciri poterant, a quantis videri. Dum vero dicitur, *quos tu nosti quod senes populi sint*, profecto liquet quia senectus mentis, non corporis eligenda denuntiatur. Talium quippe senum

Num. 11. sicut scriptura demonstrat, consilium Roboam filius Salomonis respuit, & huiusmodi iuuenum consilium secutus, maximam partem regni paterni sua negligentia perdidit. Cui Dominus propter merita Dauid aui sui paruam regni particulam reseruauit. De eo quod scriptum est: *Væ terræ, cuius principes mane comedunt*, non de necessaria, sed de voluptuosa comestione dicit scriptura, sicut demonstrat Apostolus dicens: *Carnis curam ne feceritis in desideriis vel in concupiscentiis.* Quos enim a cura carnis

3. Reg. 12. in concupiscentiis refrenat, in necessariis quoque concedit. Deus omnipotens, qui per nos hæc loquitur in auribus vestris, per se loquatur in cordibus vestris.

Ecc. 10.

Rom. 13.